

P r i k a z i i o s v r t i

NEBESKA RADOST

Ivna TALAJA, *Nebeska radost*, "MI", Zagreb 1996.

"Uporno vježbam sviranje života/ na harfi tvoje radosti", piše mlada makarska pjesnikinja Ivna Talaja, koja je nedavno u izdanju Hrvatskoga katoličkog zbora "MI" objavila svoju prvu zbirku pjesama, pod naslovom "Nebeska radost". I doista, radi se tu o prilično upornom vježbanju u traganju za Istinom života, i u radosti nad nadenom blizinom, izraženom u raznovrsnim pjesničkim, stihovnim i proznim izričajima.

Čitajući ove stihove, ne mogu a da se ne zapitam: čemu služi pjesma? Valjda baš da izrazi ono "nešto" što se ne da zatomiti na dnu duše, ono što pomalo, neopazice, ali sigurno i stalno klija u dubinama da bi odjednom buknuo poput izvora, da bujicom preplavi dušu, kako bi se potom kroz prste o olovku razlilo na bijeli papir.

Doista, čemu služi pjesma? Ova su vremena crnomanjasta i obzorja ne baš posve bistra. Strah zatomljujemo brzinom kojoj smo se prepustili, a napipavamo ga u tjeskobnim zastajkivanjima da bismo potražili kakav oslonac za nesigurno sutra. Pjesma je zapravo zaustavljanje. Ona je trenutak, ona je prostor duše i onaj pokret očiju s mrlje na zidu na svijetlu plohu bjeline, čistoće. Pjesma nije samo odmor, ona je natakanje goriva da bi se izdržalo na uzbrdici i osjetilo radost putovanja, pa ma koliko tegobno bilo penjanje i strmina zahtjevna.

Čemu služi pjesma? Ili bolje upitano: komu treba pjesma? Kažu, zaljubljenima. I, kažu, djeci? I to stoji. Nadodao bih da pjesma treba čovjeku. I Bogu! Ne mogu zamisliti stvaranje drukčije

doli da je Bog dobro raspoložen zapjevušio i odlučio: "Stvorit ću čovjeka na svoju sliku i priliku. I dati mu moć da zapjeva! Da zaslavi, da mi ime put nebesa dovikuje." I ne mogu zamisliti da bi se Bog mogao "oglušiti" na pjesmu! Na pravu pjesmu! Nije bez razloga Isus usporedio radost u kraljevstvu nebeskom s gozdom i svadbenom pjesmom. Niti je bez razloga da Božja objavljena riječ "završava" s pjesmom Jaganjčevom što je pjevaju spašenici u nebeskom Jeruzalemu.

Previše je sivila i tuge u našim danima da bi se pisale crne pjesme. Previše je teško da bismo se u vremenu izokrenutosti i pogaženosti mogli odreći istinitog lijeka za srce i dušu. Istina je, ima pjesama upitnika, pjesama muke, stradanja, naslućivanja i nade. Ali sve one ostaju polovične bez pjesama uskliknika, pjesama nalaska, pjesama punih tragova one nesagledive radosti koja nije od čovjeka nego je "odozgo" i samo prolazi kroz čovjeka! Do čovjeka!

Književni će kritičari, imajući pred sobom zbirku pjesama "Nebeska radost", razlagati formu i doseg književnog izričaja, razglabati stil i tražiti utjecaje s ove ili one strane. Moći će i pronaći i kritizirati "zanatske" nedostatke, ali neće moći zanijekati da u ovim pjesmama ima "ono nešto" što ih čini pravim pjesmama, u gore iznesenom smislu. Morat će priznati kako je u njima ona bistra "mrva duše" okrenuta sunčanoj strani, Bogu, radosti, nebu! Jer "nebeska radost" i nije drugo doli radost susreta. A u tom iščekivanju "prozori su duše uokvireni slavljem".

Možda je za nekoga ovo samo obična knjižica pjesama. Auktorica priznaje: "Ovo je/ obična/ pjesma/ odjevena/ u/ ushićenje/ jer/ svoj/ osmijeh/ vidi/ na/ tvom/ licu// Ovo/ je/ obična/ pjesma/ koja/ miriše/ bijelim/ nastojanjem/ da/ ti/ uvijek/ bude/ vjerna" (Djetetu Isusu). Kako bilo, pa čak i da je obična, ova je zbirka pjesama odjevena u ushićenje nebeske radosti. Želja nam je da se Ivniino traganje za radošću nastavi, da ne popusti i da je dovede, zajedno s njenim čitateljima, "radosti nebeskoj".

Ante Mateljan

SUVREMENI PRIRUČNIK I UDŽBENIK PEDAGOGIJE

Ante VUKASOVIĆ, *Pedagogija*, Alfa i Hrvatski katolički zbor "MI", Zagreb 1995, 384 str., cijena: 100 kn.

Kada neko znanstveno djelo u krtakom vremenskom razdoblju doživi više izdanja, to je pouzdan pokazatelj njegove vrijednosti.